

מדור הבחינות

מינהל הסטודנטים

מספר סידורי 7002974

מס' מחי: 19

שנת: תש"ע סמסטר: 2 מועד: 1 מטלה: 1

קורס: 01 107 99 משפט בינלאומי פומבי

ה' אדר א' 15/8

88

המחברת נבדקה ביום:

הציון:

חתימת המרצה:

מס' סידורי מתוך מחברות

הוראות לנבחן

1. הבחינה תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
2. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשיג/ה.
3. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
4. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה, והוא יועמד לדין משמעתי.
5. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשיג/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
6. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאו מיידית לפסילת הבחינה.

1. עליו להבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשיג/ה בבחינה את חפציך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשיג/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. היציאה לשירותים במהלך הבחינה אסורה בהחלט. נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשיג/ה לצאת. היציאה בליווי המשיג/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מחברתו תפסל ותועבר לועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשיג/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. בכל עניין פנה למשיג/ה.
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחלת

28/3/08

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר

אסורים או ייתפס בהעתקה,

ייענש בחומרה עד כדי

הרחקתו מהאוניברסיטה.

שנה"ל של סמסטר ג' מועד א'
 מס' קורס 99-107-01
 מחלקה מסל תאריך 3/8/10
 המרצה ד"ר הנאל בן-ארי
 מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים)

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

יש לרתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). מחברת בכתב מרושל משפיעה ויל תוצאות הסריקה.

שם לבל! השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מ

4. . . .

עקרון I זאגיר הסמכות
סמכות ריבונית ראשית
וה-3-3333 (מוגל III)
הנאמרת מאוסי הסטטוס (א)

(1) זהות המדינה הקונה סמכות: עקרון 1- נוכחות החשוד/הנאשם נדרשת כתנאי מקדמי להפעלת הסמכות לכן

מדינת המעצר או מדינה שהחשוד הוסגר לידה ולא כל מדינה באשר היא תשפוט.
באשר לנכחות- (ברשת רק בטענת הנאשם) אין אלא כל מה שאליה אחת

(2) האם סמכות שיורית או ראשית: עקרון 1- סוגיה הנגזרת מסוגיית דירוג זיקות הסמכות: עקרון סמכות השיפוט

האוניברסאלית, הסמכות הפלילית מבוססת על אופי הפשע ותו לא. עקרון 8 - במידה ולמדינה בה עצור החשוד

אין זיקה למעט עיקרון אוניברסאליות בעקרון מצוינים מספר קריטריונים: (א) עיקרון הטריטוריאליות (מקום ביצוע הפשע). (ב) עיקרון האזרחות של מבצע הפשע. (ג) עיקרון האישיות הפאסיבית (אזרחות הקורבן). (ד) עיקרון

רחב מעיקרון האישיות הפרויקטיבית (ה) (ו)

(3) מהות הסמכות: לאור עקרון 8 אין קביעה מוחלטת העולם באם הסמכות לשפוט הינה שלילית או חיובית.

(4) תחולת הסמכות: עקרון 1- מצוין שהביסוס הינו על אופי הפשע, אין הרחבה נוספת כגון עפ"י איזה קריטריון ייקבע אופי הפשע (לדוגמא האם הוא צריך לעמוד בסטנדרטים של משפט בינ"ל וכדומה). עקרון 3- במקרה של

פשעים בינ"ל חמורים אין צורך בעיגון סמכות מפורשת בדין הפנימי של הלאום המבקש לשפוט (לא מצוין באיזה מסגרת דירוג זיקה הלאום המדובר צריך להימצא).

(5) היחס לערכאות ולטריבונלים בינ"ל: עקרון 8 - מפנין במידה זו אחרת את נושא זיקת הסמכות לאמנות בינ"ל

(בעקרון לא מצוין האם המדרג הינו היררכי, במידה והינו היררכי ההכפפה תהיה ברמה מחייבת יותר הנהוגה בדין הבינ"ל).

אפיון המודל המוצע: מפאת הדרשה המפורשת בעקרון מס' 1 לנוכחות החשוב בפני ביה"ד ניתן לשלו את מודל ה-

unilateral limited universality principle אשר בו אין דרישה לנוכחות החשוד. בנוגע למודל ה- co-operative general universality principle לפי העקרונות שהוצגו אין דרישה שהסגרת החשוד לא תהיה אפשרית וכן אין

עדיפות למדינת האזרחות של הקורבן, לכן לא ניתן לאפיין את העקרונות כשייכים למודל זה ככזה. גם השייכות למודל ה- co-operative limited universality לא מתאימה ככפה מכון שעקרון ה- aut dedere/aut iudicare

הוא לא התניה שמצוינת בעקרונות, ההסגרה אינה קבועה כחובה אלא מהווה רק אפשרות אחת מיני רבות, אם נבחן מצבים אפשריים לאור עקרון 8. אומנם, יש הטוענים כי לאחר מלחמת העולם הראשונה ישנו ניתוק בין חובת

ההסגרה לסמכות השיפוט בעוד שאין תקדימים להפעלת הסמכות מבלי לסגור הסגרה. העקרונות גם לא תואמים את המודל הבלגי (לאחר הצמצום ע"י ארה"י שמוצגים במאמרו של ratner).

הסבר להתנגדותו של Wilkinson: (1) (א) עקרון 3 יוצר קושי בויתור על עיגון הוראות החוק בדין הפנימי- יוצר אי וודאות ויכול להוביל לתקריות דיפלומטיות, לעיוות ה"צדק" הפנימי וכו' (ב) ניתן ליישם סש"א בכל גופי השיפוט

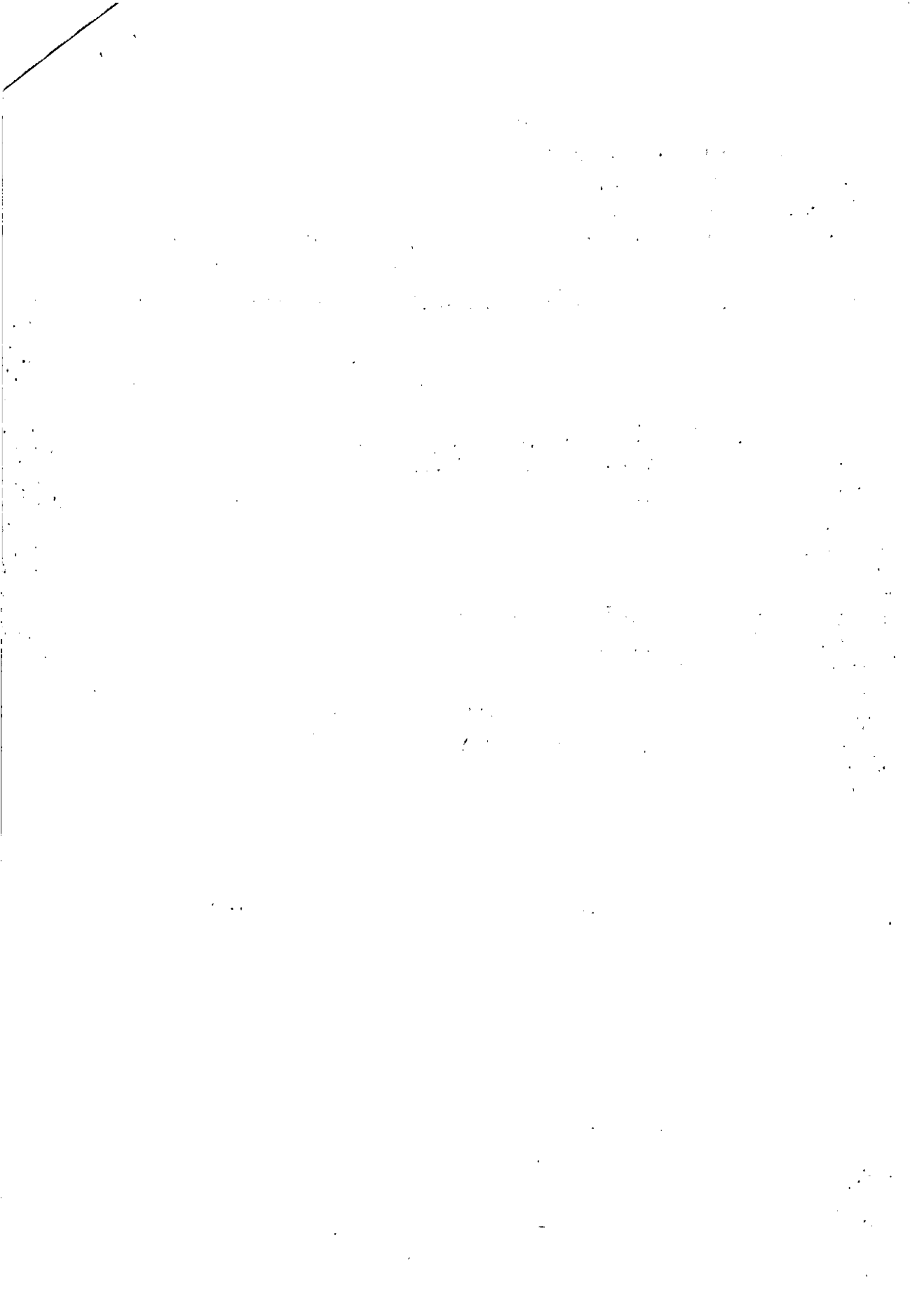
רגיל ומוסמך של כל מדינה", בעוד שוילקנסון מעוניין שסמכות השיפוט תימסר ביד בינ"ל או ערכאה בינ"ל. (2) עקרון 5 יוצר קושי בנושא אי חסנות של הסגל הדיפלומטי- ישנה בעצם הדרה של דוקטרינת "סמכות הריבון"

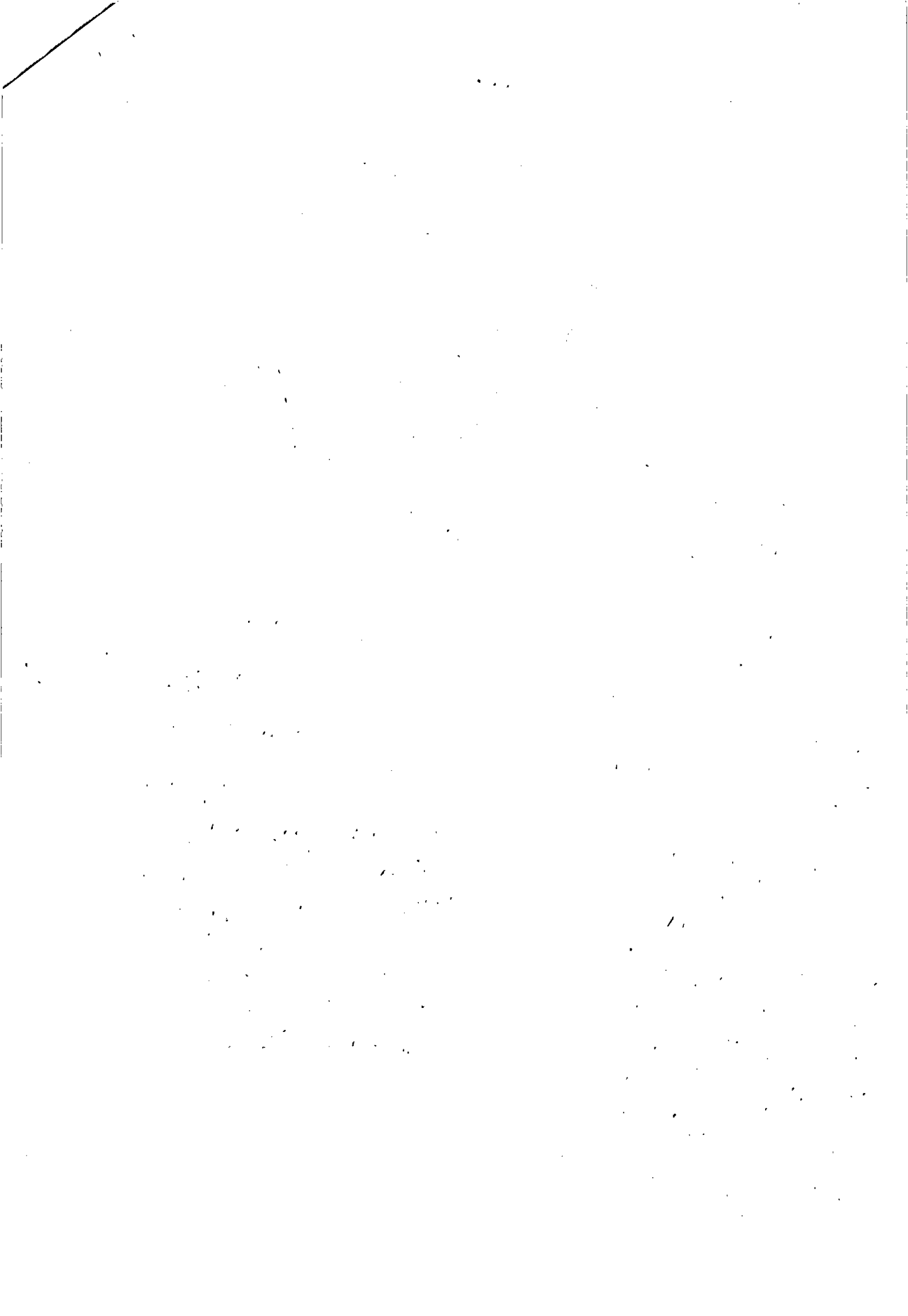
שמהווה עקרון בסיסי ויסודי מכוח המשפט הבינ"ל ואשר יונקת מן העקרונות האקסיומטיים של הדין הבינ"ל (ריבונות המדינה והשוויון הריבוני). ישנו ביטול של חסינות פרוצדוראלית- דינית מוחלטת של סגל מכהן (ראשי

1

האם ישנו ניתוק בין חובת ההסגרה לסמכות השיפוט בעוד שאין תקדימים להפעלת הסמכות מבלי לסגור הסגרה. העקרונות גם לא תואמים את המודל הבלגי (לאחר הצמצום ע"י ארה"י שמוצגים במאמרו של ratner).

אפה מאוול!

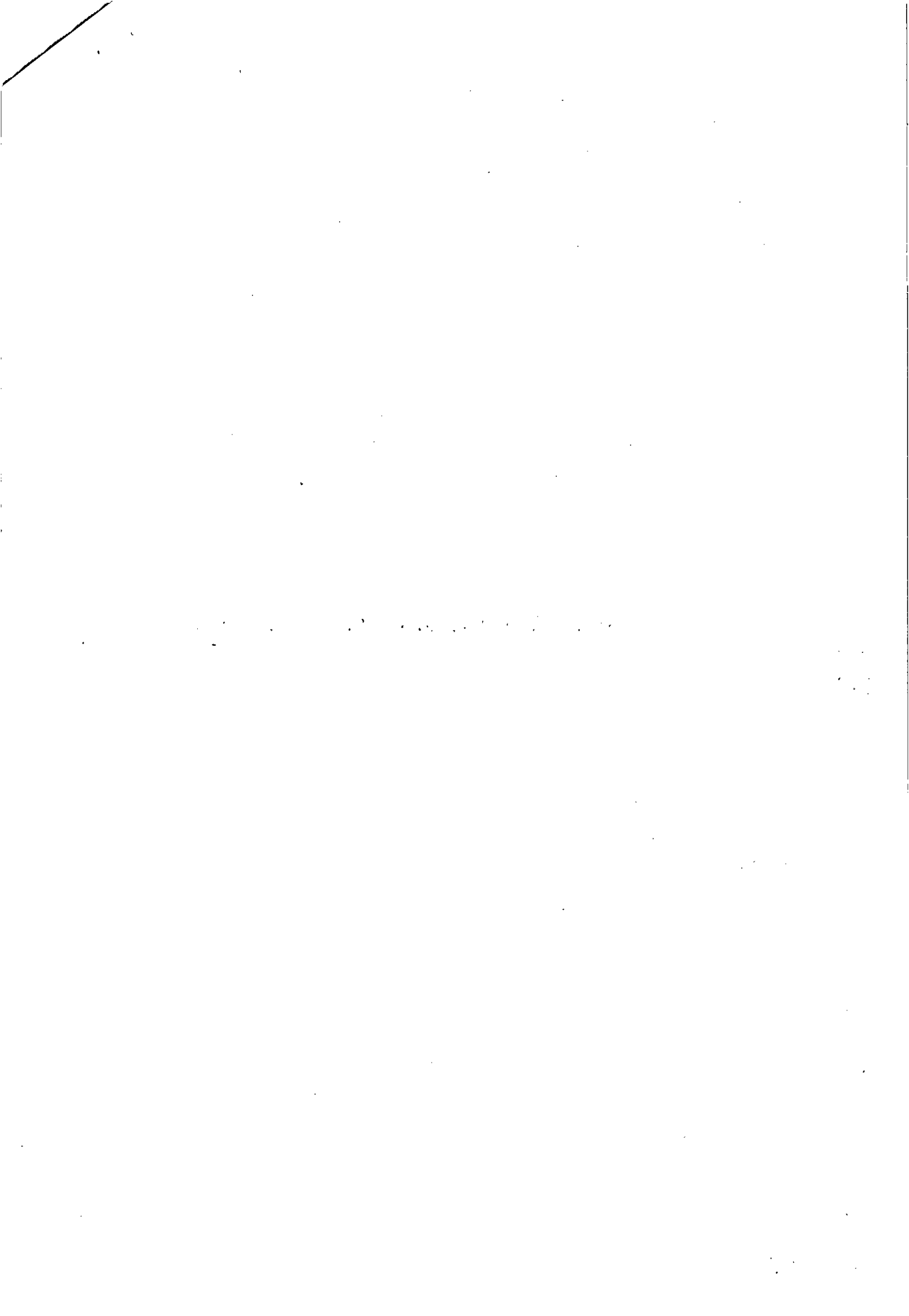
שאלה מס' 2: ראשית יש לקבוע האם ארקדיה הינה מדינה ריבונית, באם הינה אזי זכאות לעקרונות הריבונות בידיה. בהחלטת האו"ם 1870 נכתב כי "לכל העמים יש זכות להגדרה עצית, מכוח זכות זו הם צריכים לקבוע באופן חופשי את הסטאטוס הפוליטי שלהם..." מכוח העיקרון של שוויון ומכוח העיקרון ההגדרה עצמית של עמים שמגילת האו"ם, לכל האנשים זכות להחליט באופן חופשי על הסטאטוס הפוליטי שלהם. אם כל זאת עקרונות אלו כפופים לעקרון Uti possidetis juris, בפסי"ד בורקינה פאסו נ' מאלי נקבע כי הרצון לשמור על יציבות ביני"ל קובע שהגבול של יישום ההגדרה העצמית הוא גבול הגבולות הקולוניאליים הקיימים. בחו"ד מ-1992 של ועדת דינלטר בעניין יוגוסלביה נקבע כי ברור וידוע שהזכות להגדרה עצמית לא יכולה לערב שינויים של גבולות קיימים בשעת קבלת העצמאות. ארקדיה תטען שהינה מובלעת קיימת בתוך אוטופיה וההכרזה לא משנה גבולות קיימים. בנוסף תטען להיקש מההכרה בקוסובו ע"י ארה"ב. מנגד, תטען אוטופיה כי ארה"ב הדגישה שאין בהכרתה בקוסובו להוות תקדים. כמו כן, עקרונות אלו (שיויון והגדרה עצמית) לא חלים לא חל בקרב קבוצות מיעוט במדינה, אוטופיה תנסה לטעון שארקדיה היא קבוצת מיעוט בתוך מדינת אוטופיה ושהזכות להגדרה עצמית של המיעוט נסוגה מפני הזכות לשלמות טריטוריאלית של המדינה הקיימת. הדוקטרינה התואמת לפרקטיקה הינה הדוקטרינה הדקלרטיבית אשר אינה מצביעה על אקט שמכונן את המדינה מבחינה משפטית אלא מצביעה על אפקט ראיתי שנושא בחובו את מלוא התנאים העובדתיים הדרושים למדינה: א. אוכלוסיה קבועה-ארקדיים. ב. טריטוריה מוגדרת- המובלעת. ג. שלטון אמקטיבי- הארגון לשחרור ארקדיה. ד. יכולת לקיים יחסים עם מדינות אחרות- הכרה של מדינות אחרות ועובדה בשטח של הקמת שגרירויות ארקדיה בשטחיהן (עפ"י דוקטרינת איילנד ארקדיה הינה מדינה מבחינת המדינות שהכירו בה ככזו גם מבחינה משפטית. יש לציין שעפ"י שואו יש קושי לחזור בהכרה מכוון שזו חזרה בהכרה מניכרת עובדתית). בנוסף למעמד המשקיף מטעם האו"ם ולאחר מכן החלטת עצרת האו"ם לשדרוג מעמד המשקיף למעמד 'נציג מדינת ארקדיה'. על התנאים העובדתיים ניתן לטעון ולכאן ולכאן באשר להתקיימותם. חשיבותו של ס' 2(4) למגילת האו"ם (ס' מנהגלי) הינה בקביעה כי כוח אינו עוד אמצעי חוקי להסדרת היחסים הביני"ל וזאת כחלק ממגילת האו"ם שמטרתה המרכזית היא שמירת השלום והביטחון (ס' 1(1)). חריג המרכזי לס' 2(4) הוא השימוש בכוח במסגרת מנגנון הביטחון הקולקטיבי שבסמכות מועב"יט, יש לציין כי שלושת המדינות לא פנו למועב"יט טרם ובמהלך הסכסוך האלים דבר המעיד על חוסר תו"ל מצד שתיהן. חריג שני הוא ס' 51 שהינו זמני, עד להתערבות מועב"יט. **האם החשש מצד האוטופים עולה כדי איום המצדיק את סגירת גבולה הימי של אוטופיה והצבת חיילים** (גבול אשר בו שרו קודם כוחות שיטור בגבול ומספר מועט של חיילים או לא כלל) **והאם פעולת ארקדיה במסגרת האוניה האספמית הינה שימוש בכוח לגיטימי** (הגנה עצמית) ? **אוטופיה תטען:** כי פעולות אלו לא עולות בגדר armed attack ושלא נכבשו שטחים ממדינה אחרת ולא הייתה פגיעה בשלמות הפוליטית (זאת לאור העובדה שאוטופיה לא מקירה בארקדיה כמובלעת בתוכה- הזכות הריבונית והשוויון הריבוני של אוטופיה להגן על שטחה); פעולות אלו נעשו במסגרת פעולת ההגנה העצמית (בהיקף ועוצמה נמוכה- קביעת ביה"ד בפרשת ניקרגואה קבע שרק הדרגת החמורה של השימוש בכוח עולה כדאי "התקפה חמורה"), תפיסת האוניה הארקדית הינה ראייה כי החשש המוקדם היה ראוי ולגיטימי (לחילופין תטען אוטופיה להגנה עצמית מטרמה שכוחה חלש יותר במשפט הביני"ל). בנוסף תטען כי הפעולה של האוטופים (האוניה האספמית) אינה מדתית ונחוצה עפ"י הלכת Caroline. לחילופין תטען אוטופיה כי פעולות אלו היו בלתי כוחניות נוכח פעולה לא חוקית של אוטופיה (תרגום החשש ואיום מפעולה אוטופית בדגש נסיבות מחמירות של טרור ביני"ל- המורדים הארקדים) אשת חוסות תחת הקטגוריה של פעולת גמול- countermeasures.

ארקדיה תטען: שתגבור הכוחות וסגירת גבולה הימי (יש להדגיש כי ארקדיה ראתה בגבול הימי כגבולה שלה ולא גבול אוטופי, הנחה שיש בה מן הדעת לאור ההכרה של המדינות האחרות בה והתפקיד מטעם האו"ם) עולה לכדי תוקפנות ושמכאן עולה הזכות להגנה עצמית. לטענת חוסר העמידה בהלכת Caroline תטען לתיאורית 'מכלול

באשר לראייתו של יו"ם

האזכור של יו"ם
הוא חלק מהחשש
הוא חלק מהחשש
הוא חלק מהחשש

3
החשש הוא
החשש הוא

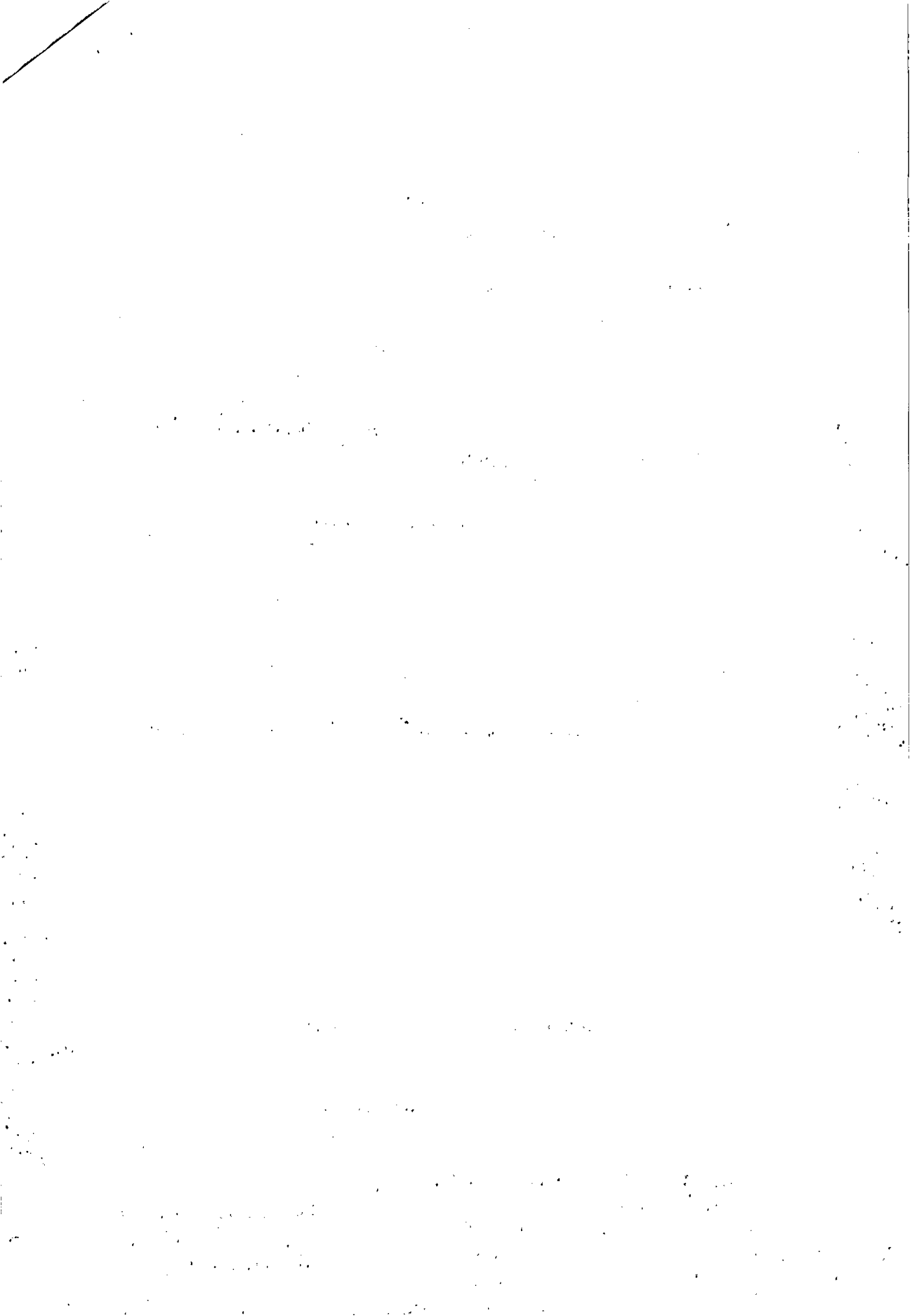

האירועים (פרשת ניקרגואה ושאלת הגבול בין ניגריה לקמרון) שמכיל דיכוי אתני של שנים מצד אוטופיה. עפ"י פרשת ניקרגואה המתקפה הייתה צריכה לעלות כדי התקפה מזוינת המבוצעת ע"י כוחות צבאים רגילים ופעולת האוניה לא עמדה בדרישה זו. אמנות זינבה (1949) שהינן אמנות הומנטריות קובעות בס' 2 שתחולת האמנות תהיה בכל סכסוך מזוין גם אם לא הוכר רשמית במצב של מלחמה. דברי הפרשנות לאמנות שאומצו ע"י ICJ מספקים הגדרה רחבה לסכסוך מזוין. ניתן לטעון אמנות אלו חלות במקרה דנן לאור ההתערבות של הכוחות הנמנים על הכוחות המזוינים של המדינות. ס' (2)4 החיל את הדין ההומנטרי גם במצב שהסכסוך הוא של מדינה מול לא מדינה. התכנון הארקדי להתחזות לייספמיים תמימים" לא עולה בקנה אחד עם עקרון ההבחנה (עוגן בס' 48 לאמנה, עקרון מנהגי) היותם כוח צבא והינם ארקדים (גניבת זהות). ההתחזות גם לא עולה על התנאים "המקלים", שמתייחסים לכוחות בלתי רגילים, שבס' 4 לאמנת זינבה מס' 3 מכוון שאנשי הכוח לא לבשו סימן שניתן לראות מראש וכו' הארקדים ייטענו שהמגובה להבחנה חלה רק בעת המתקפה או בהכנה הצבאית למתקפה, כאשר טרם הגיעו לשלב זה עקב התפיסה המוסדמת של הספינה ע"י האוטופים. ארקדיה, תטען כמו כן שזהו סכסוך שאינו מדינתי ולכן רק חלה כלפיה רק דרישת סף לקיום ה-3 common article (במידה וארקדיה חתומה על אמנות זינבה בהתאם לס' 3 לאמנות זינבה. רק חלק מאמנות זינבה הוא מנהגי). פניית ארקדיה לבקשת חברות בביה"ד הפלילי הבינ"ל והגשת התלונה כנגד אוטופיה בגין פשעים כנגד האנושות לאור עינויים כנגד אנשיה הנתונים במעצר באוטופיה. עינויים הם איסור מסוג jus cogens במידה והם במסגרת של השמדה עם המידה וארקדיה לא תצליח להוכיח השמדת עם, דבר שנטל ההוכחה כבד ביותר, אזי עליה להוכיח מחוייבות בינ"ל שאוסרת עינויים בין אם מנהגית או במסגרת אמנה בינ"ל שאוטופיה חתומה עליה. אוטופיה תטען להגנה עצמית בנוגע לפעולת הלאמת הספינה (אספמיה תטען שזה לא מותתי ונחוץ) ולחילופין הגנה עצמית מטרימה עקב החשד לשת"פ נוסף בין אספמיה וארקדיה במיוחד לאור הקביעה של מושעבי"ט כי "פרשת הספינה" אכן היוותה אקט של תוקפנות כנגד אוטופיה מצד אספמיה. בנוגע לפניית אוטופיה לביה"ד הפלילי הבינ"ל (ICC) בבקשה לבחינת 'פשעי אספמיה', אספמיה תטען כי היא מיפשה את זכות העמידה שלה לאור הפשעים החמורים של דיכוי המיעוט האתני הארקדי (תנסה לטעון כי אלו פשעים מסוד ארגא אומנס). ישנו קושי בטענה זו לאור העובדה שהיא לא פנתה למועבי"ט טרם הפעולה דבר המעיד על חוסר תו"ל וגם ש"המתקפה" לא הייתה כנגדה ולכן מכלול הטענות בגין הגנה עצמית מצומצמות מאוד. ה-ICC מוסמך לטפוט יחידים בגין פשעים חמורים ביותר המוגדרים במישור הבינ"ל, אני בספק אם 'פשעי אספמיה' עולים בקנה אחד עם פשעים אלו, זאת בנוסף לעובדה שאספמיה הינה מדינה ולא אדם יחיד. חקירת השגריר האספמי ועצירת הנספח הצבאי באוטופיה (השגריר והנספח הם עובדים באוטופיה מטעם אספמיה): לשגריר ישנה חסינות שנקבעה באמנת וינה בדבר חסינויות דיפלומטיות 1961, לשגריר יש חסינות בכל מקרה עפ"י פרשת פיננשה וה-arrest warrant. אספמיה לקחה אחריות על פעולת הנספח, נפקא מינה, עפ"י גייבוט ני צרפת, כי המדינה העושה כך נרטלת על עצמה אחריות במישור הבינ"ל ביחס לכל מעשה שנעשה ע"י פקידיה. ארקדיה תטען כי עפ"י פס"ד בריטי מפבר' 2004 כי יש לבחון חסינות טר מכתן לאור מילוי התפקיד האפקטיבי אותו ממלאת האישיות הבחירה, ולאור יחסי השלום ששרו עם אוטופיה אין קשר בין תפקיד כמו שר חוץ לביטחון ולכן לנספח אין חסינות אישית-פרוצדוראלית. אוטופיה תטען כי החקירה והמעצר בשילוב עם התנאי של מסידת המידע היינו אקט של כפיית על סמכות (גייבוט ני צרפת). לחילופין ארקדיה תטען כי אספמיה הייתה שותפה בהפעלת כוח כנגדה ופעולות אלו היו במסגרת ההגנה העצמית הלגיטימית והחזקתם של השגריר והנספח לא הייתה לעד אלא רק עד שהמידע הרלוונטי יגיע לידיה. בנוגע לפניית אספמיה לביה"ד הבינ"ל

האם זה מדינתי?
האם זה אקט של כפיית על סמכות?
האם זה אקט של כפיית על סמכות?
האם זה אקט של כפיית על סמכות?

האם זה אקט של כפיית על סמכות?
האם זה אקט של כפיית על סמכות?
האם זה אקט של כפיית על סמכות?

- 1 - זיוק ניהוס אס' 3 ותחלתו
- 2 - האמנה - האם אלו חצינה' אונסיוג? האם יש אלו' אונסיוג?
- 3 - פניית שגריר ואלו' האופסיוג (אס' האמנה) פאטות-אמנה: ס' 49, 50, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100
- 1 - אספמיה - האם אלו' אונסיוג? האם יש אלו' אונסיוג?

בחמישים השנים האחרונות היה גידול חסר תקדים במספר האמנות שנכרתו וכיום רשומות 40,000 אמנות במזכירות האו"ם (סיביל, דיני אמנות).

החידושים הטכנולוגיים בלחימה, כגון קיצור טווח הנשק ומיידיות ועוצמת הפגיעה, הופכים לוחמה של שני צבאות פנים אל מול פנים ללא רלוונטיות. ניתן לטעון כי המנהג הבינ"ל הוא מיושן ולא רלוונטי למציאות המתחדשת של ימינו, הן מבחינה טכנולוגית והן מבחינת מעגלי אינטרסים/חוצי גבשות, ההתייחסות הינה לטענה שתאגידים "מחליפים" מדינות או לפחות משנים מהקשה אל הקצה את המסגרת האינטרסים שבה מערכת ריבונית פועלת. מנהג דורש ביסוס ארוך זמן ואו דיונים ארוכים לאורך זמן של מדינות רבות, הקונסנזוס הנכסף, הדרוש לשם המנהג, הופך להיות קשה וקשה יותר להשגה ככל שהעולם מתפתח ומשנה באופן דינאמי אינסופי את המבחינים החברתיים, הכלכליים והפוליטיים הקיימים בשוק במצב נתון. **יפה!**

"יש לקיים הסכמים" - אמנות מבוססות על המדינות ומחייבות רק מדינות שהן צד לכך. צמצום המשתתפים באמנה, מאפשר את התווית האמנה בצורה יותר ספציפית עפ"י רצון המדינות, דבר המאפשר למשל הכנסת סנקציות מרובות יותר לאמנה ומקל על אכיפתן (אכיפה במשפט הבינ"ל נתונה לשיקולים מרובים זרים, כגון משקל פוליטי, למעט הפרת המנהג הבינ"ל. ניתן לראות דוגמה להכרה לכך במאמרו ratner המציין את מעמדם הפוליטי הדל של הרואנדים כמאפשר את מודל השיפוט האוניברסאלי ששל בלגיה). ראוי לציין בהקשר זה שכל המדינות שנחתמות לא יכולות לסתור מנהג בינ"ל ואותם יש לקיים בתו"ל, עובדות אלו מהוות עוגן יציב לאמנות אשר נכרתות.

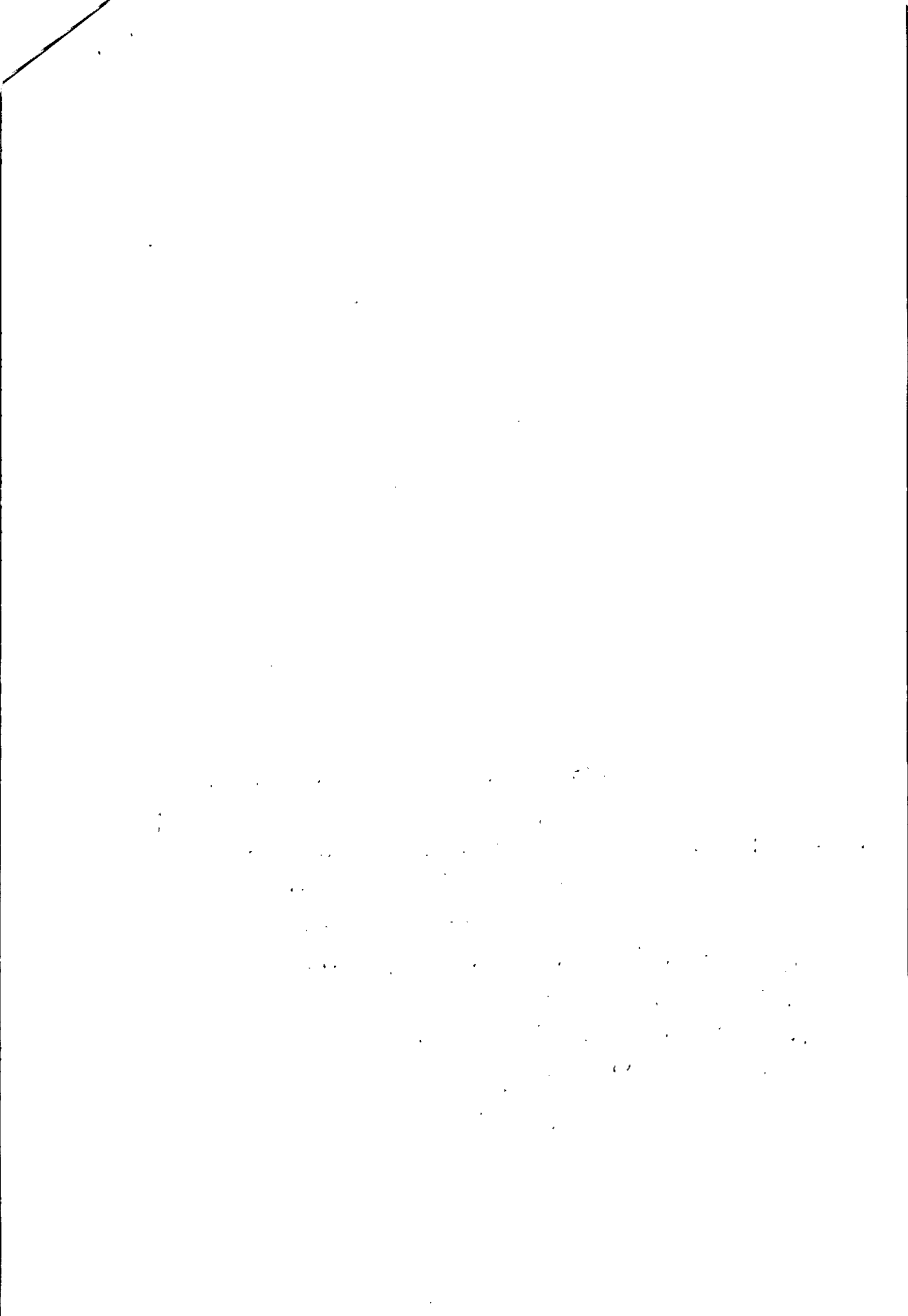
לאור ההכרה בגופים שאינם מדינותיים כאישיות בינ"ל (לדוגמה עניין פרשת ברנדוט) נוצר מצב של אי ודאות בפני מי עומדת כך מדינה בקהילה הבינ"ל, אמנות בינ"ל מגדירות באופן ספציפי את השותפים להן ללא הצורך להזדקק למבחן פונקציונאלי הזורע חוסר בהירות.

תשובה יפה (האם טחב - צדדיות)

26/30

ריבוי ארגונים בינ"ל - ומשמעותם, כסורואים
התקיים גם הסקה ראיונית של
מרכיבי המנהג

המנהג - אי ודאות עצומה גמישות
אמינות אוניברסאליות וטיווחיות
בין מדינות או תארים לאומיים
הבטחה ריבית של הקהילה
הבינ"ל

31
27
26

~~8~~
84

14

88

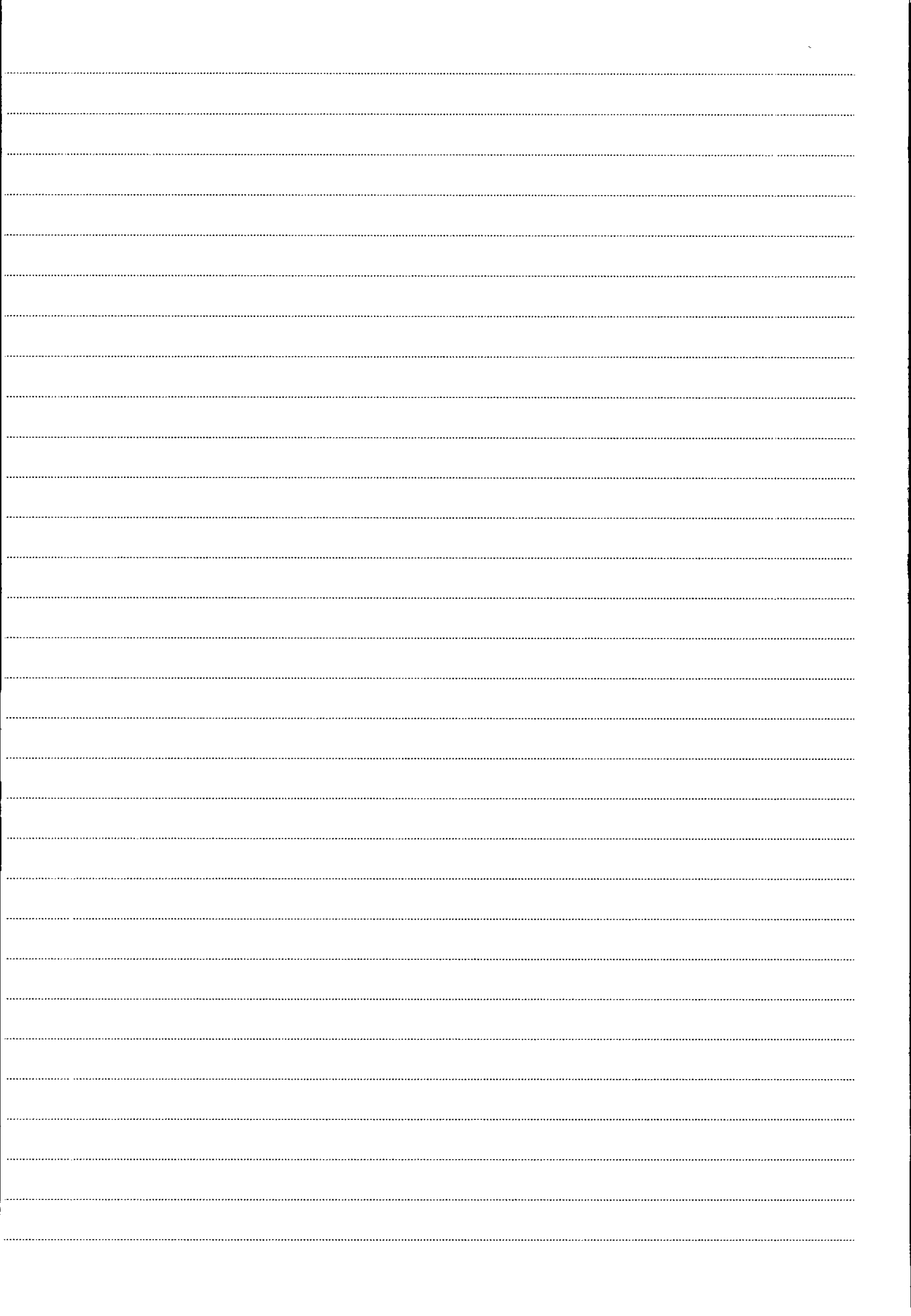
11-11-11

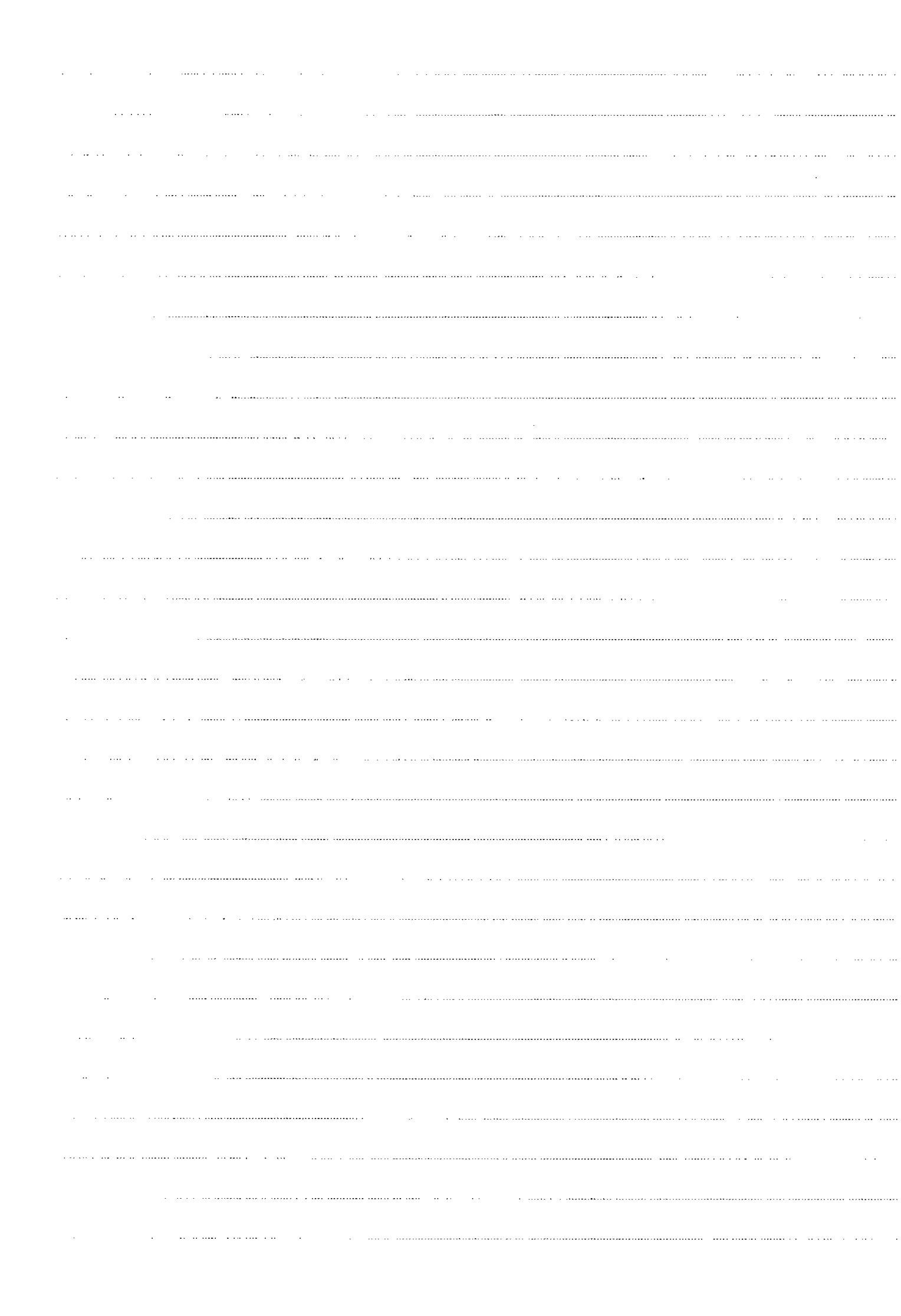
The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data.

In the second section, the author details the various methods used to collect and analyze the data. This includes both manual and automated processes. The goal is to ensure that the information is both reliable and up-to-date.

The third section focuses on the challenges faced during the data collection process. These include issues such as incomplete records, inconsistent formatting, and the need for regular updates. The author provides several strategies to overcome these challenges, such as implementing standardized procedures and using data validation tools.

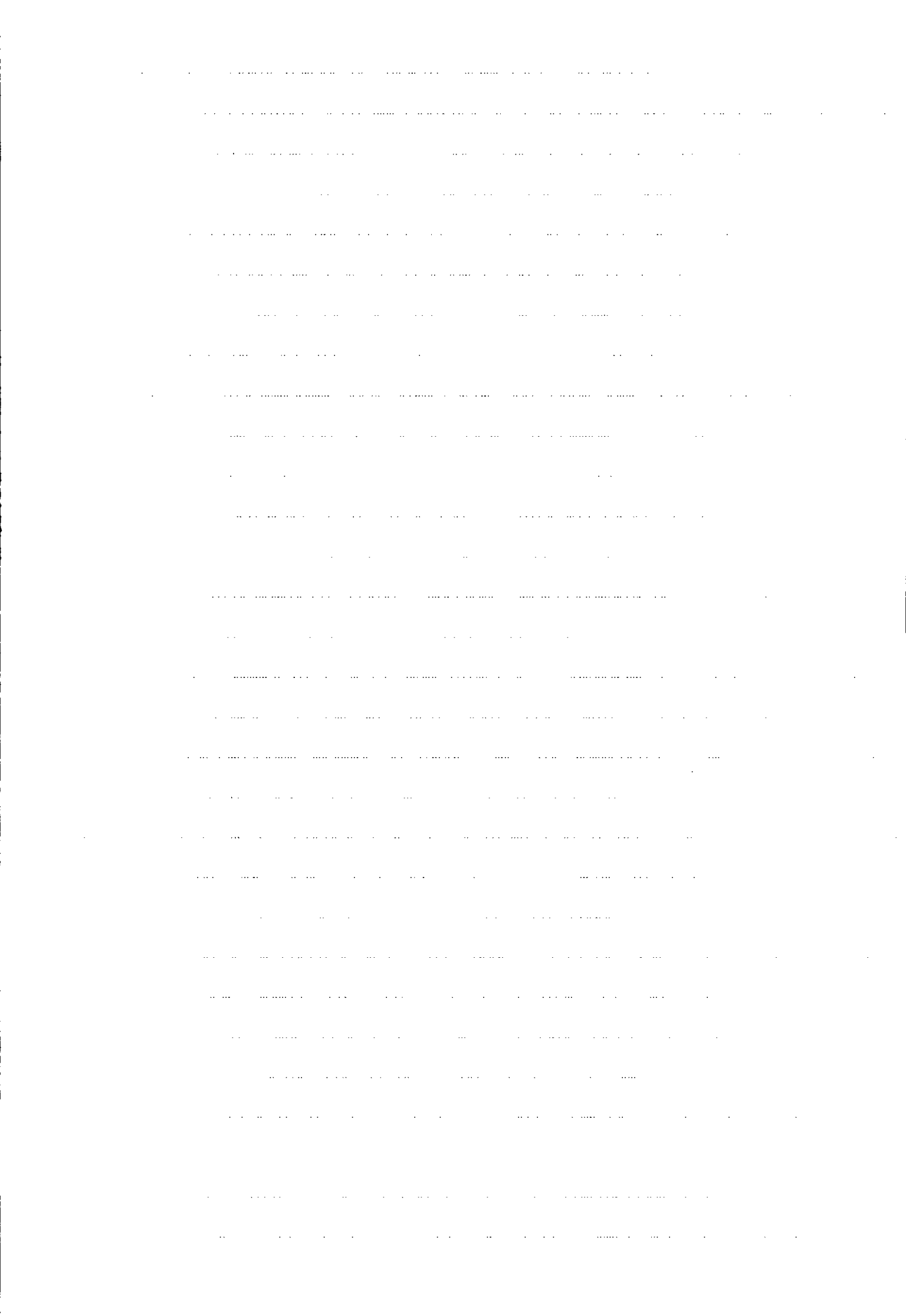
Finally, the document concludes with a summary of the key findings and recommendations. It stresses the importance of ongoing monitoring and review to ensure that the data remains accurate and relevant over time. The author also suggests areas for future research and improvement.

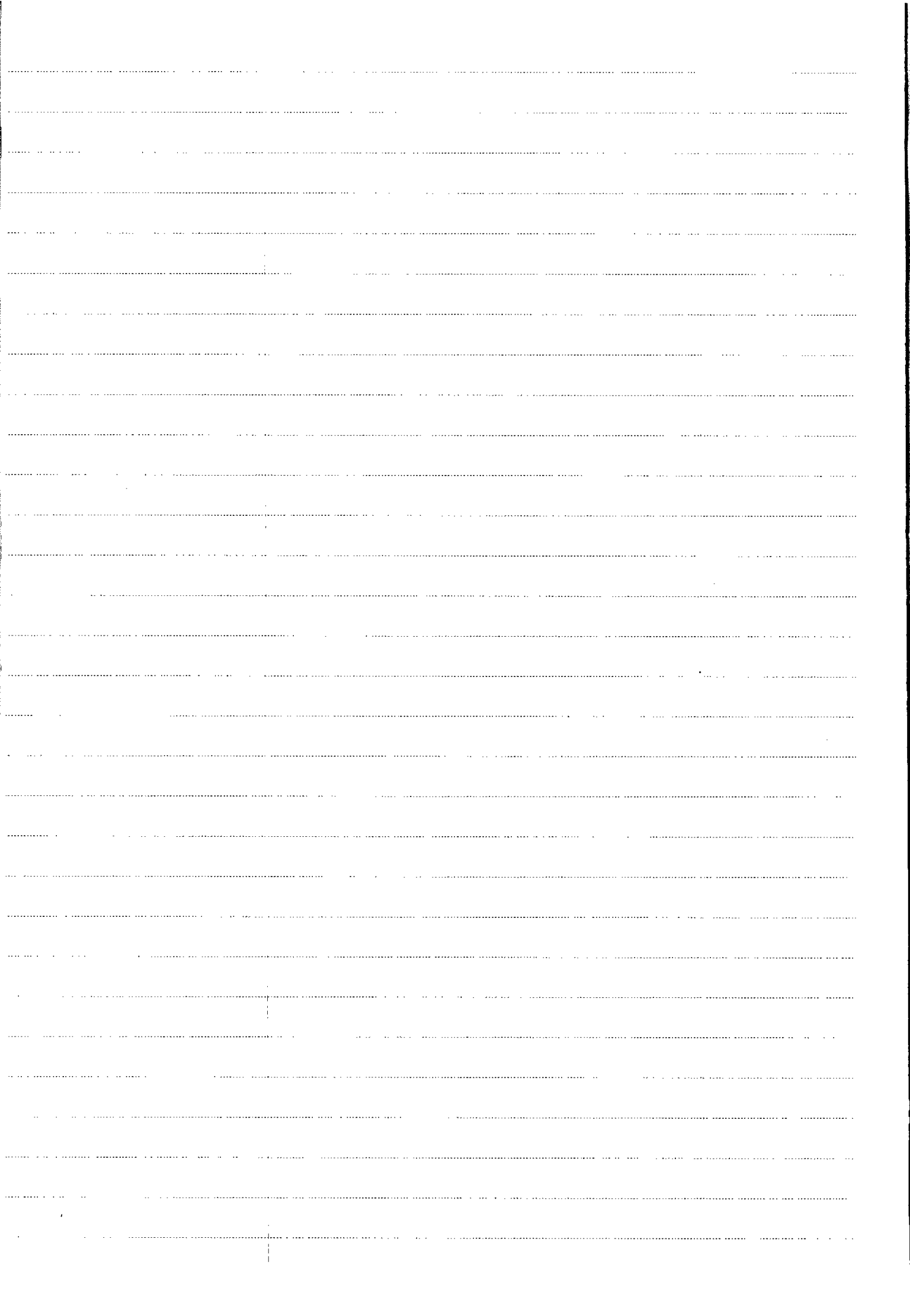

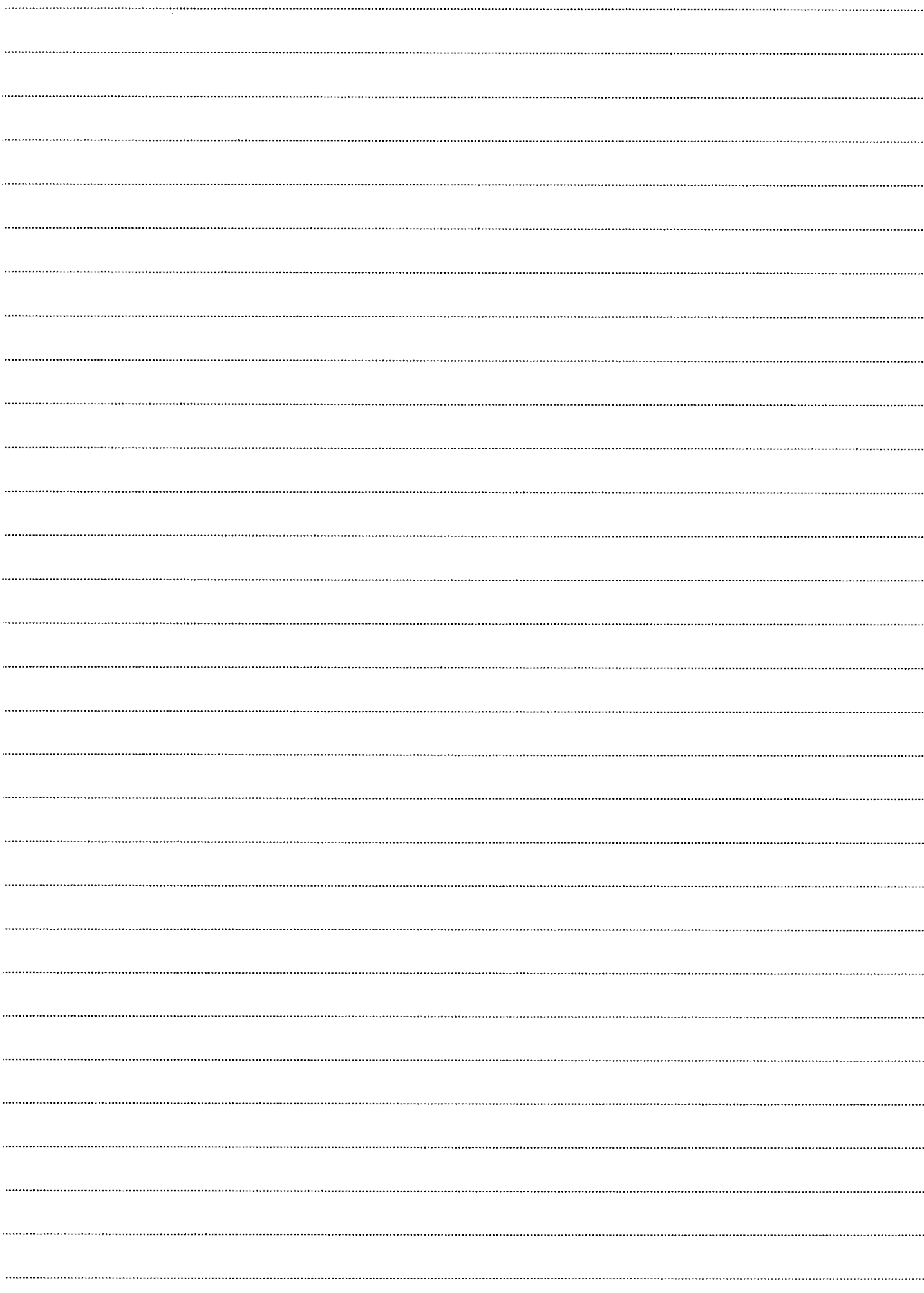

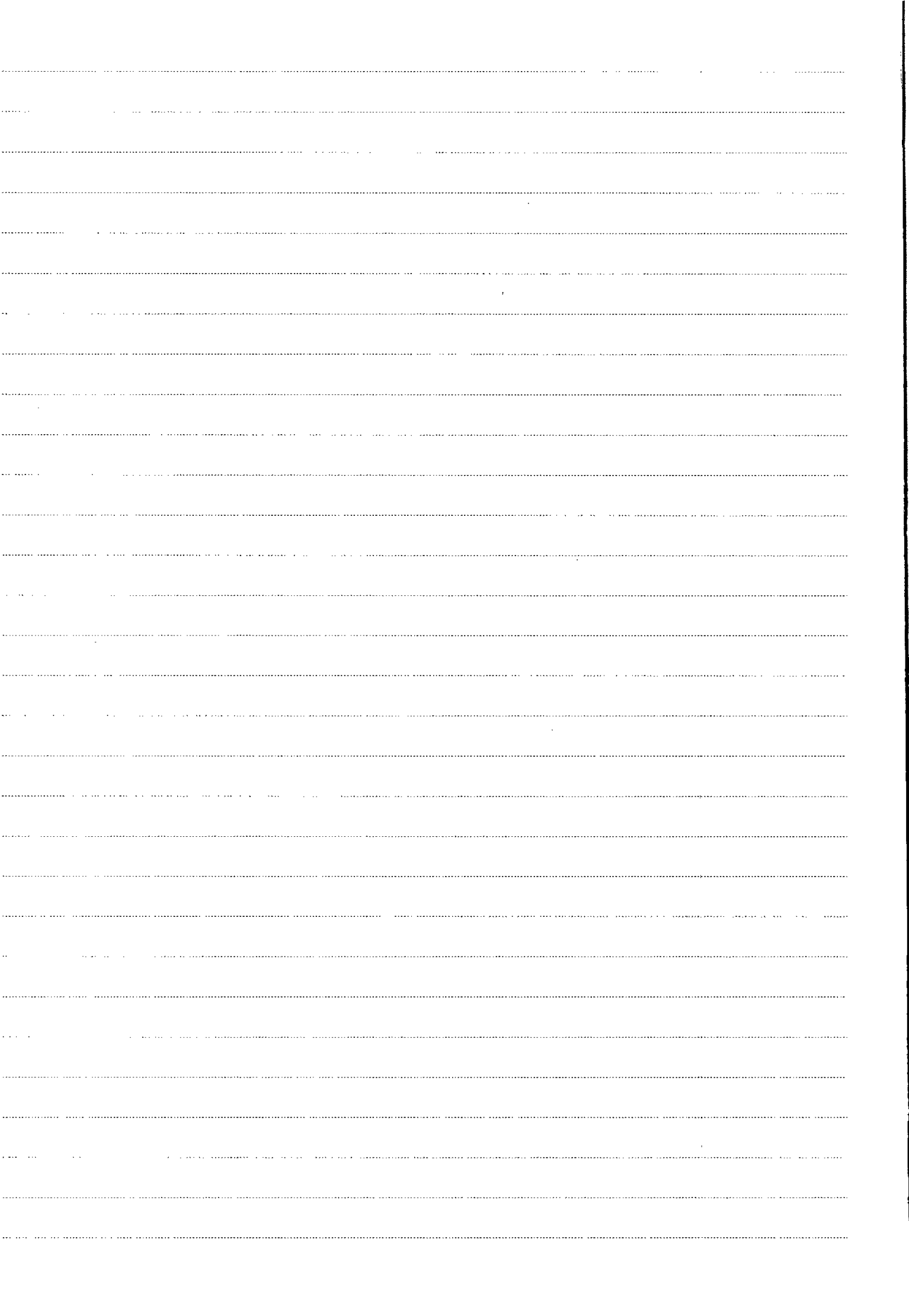
בני אדם ובעלי חיים

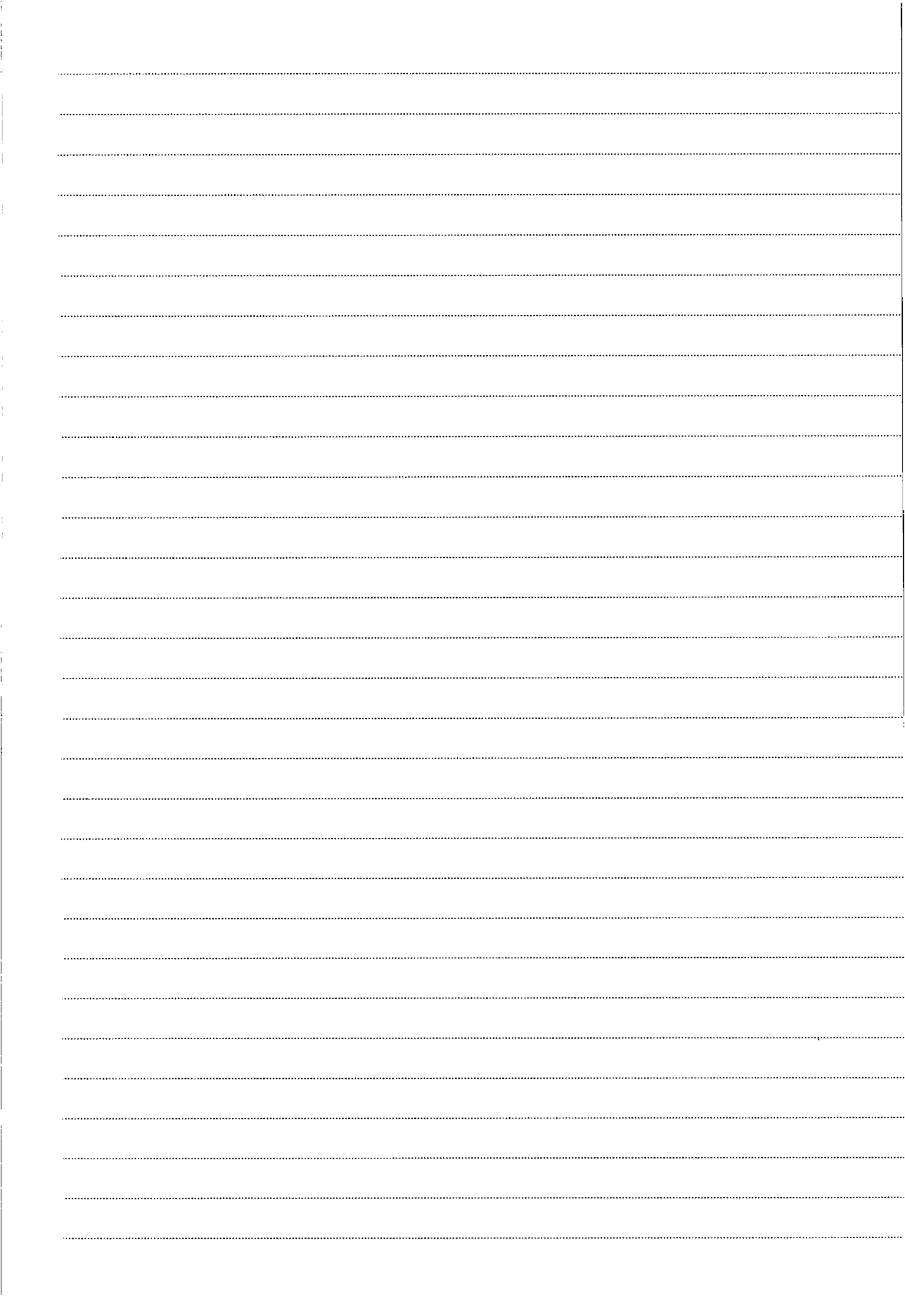
A series of horizontal dotted lines for writing, spanning the width of the page.

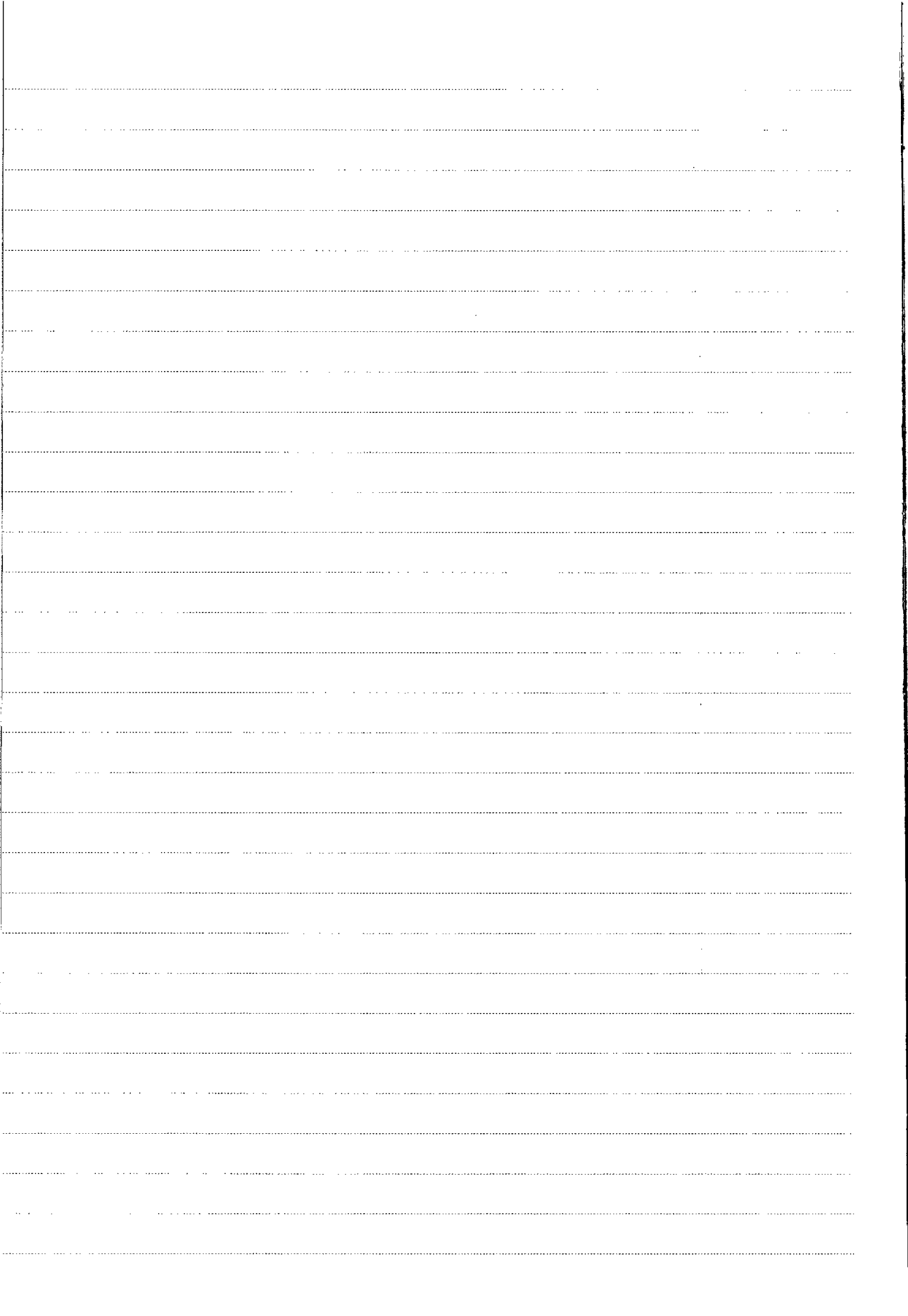

EXHIBIT 101

